

Styrelsefolk i SFN och lokalklubbarna

STYRELSELEDAMÖTER

Ordförande: Björn Lundberg, Runvägen 6, 82100 Bollnäs, tel 0278-18585.

Sekreterare: Staffan Forsslund, Centralvägen 26, 81200 Storvik, tel 0290-11536.

Kassör: Åke Andersson, Sätter, 97013 Hakkasbyn, tel 0975-41042.

Övriga ledamöter: Egon Grubbström, PI 2009, 95094 Övertorneå, tel 0927-10264.

Bernt Karlsson, PI 6342 Medle, 93100 Skellefteå, tel 0910-11156.

Utsedda av lokalklubbarna: Bror Nilsson, PI 4180 Allsån, 95060 Överkalix, tel 0926-50012 (Övre Norrbotten). Gerd Laestander, Krokatan 11, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-11301 (Nedre Norrbotten). Kjell Rosberg, Ringvägen 32, 92070 Sorsele, tel 0952-10182 (Västerbotten). Karl-Anders Svensson, PI 702, 88037 Junsele, tel 0621-10595 (Västernorrland-Jämtland). Arne Ahs, Rönnbäcksvägen 1, 66050 Värberg, tel 054-47019 (Mellansverige). Sven-Åke Axelsson, Gåsholmen 2273, 780-45 Björbo, tel 0241-23184, 23222 (Sydsverige).

Korresponderande ledamöter:

Juho Perttola, Ritaniemenkatu 8H 44, SF 15240 Lahti 24.

Olli Korhonen, Mattila, 13700 Pekola.

Övre Norrbotten

Postgiro: 488089-4

Ordförande: Kenny Arlebrand, Schaktmästaregatan 3 A c/o Johansson, 97200 Gällivare, tel 0970-11330.

Sekreterare: Birger Pettersson, Bondersbyn 3806, 95200 Kalix, tel 0923-27067.

Kassör: Bror Nilsson, PI 4180 Allsån, 95060 Överkalix, tel 0926-50012.

Nedre Norrbotten

Postgiro: 489527-2

Ordförande: Tore Öhgren, Höjdgatan 17, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-11639.

Sekreterare: Gunnar Andersson, Västlundavägen 14, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-10447.

Kassör: Ann-Britt Laestander, Deppis, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-43028, 0960-10059 (arb).

Västerbotten

Postgiro: 485676-1

Ordförande: Folke Fredriksson, Murarvägen 7, 92100 Lycksele, tel 0950-14207.

Sekreterare: Jerker Eriksson, Prästbolsvägen 35, 92100 Lycksele, tel 0950-13619.

Kassör: Arne Persson, Körsbärsvägen 50, 90258 Umeå, tel 090-46800.

Västernorrland-Jämtland

Postgiro: 4400449-7

Ordförande: Egon Lundgren, Näsäkersvägen 9, 89040 Bredbyn, tel 0661-10307.

Sekreterare: Enar Aspholm, Fack 110, 84040 Svenstavik, tel 0687-10468.

Kassör: Rune Rytterstedt, Limstängsvägen 6, 87200 Kramfors, tel 0612-10709.

Mellansverige

Postgiro: 383731-7

Ordförande: Arne Ahs, Rönnbäcksvägen 1, 66050 Värberg, tel 054-47019.

Sekreterare: Ulf Kapla, PI 510, 68051 Stöllet, tel 0563-81175.

Kassör: Maria Gesar, PI 5663, 79500 Rättvik, tel 0248-30260.

Sydsverige

Postgiro: 915314-8

Ordförande: Per Nordh, Lillhemmet, Askeryd, 57800 Åneby, tel 0381-70042.

Sekreterare: Bengt Bergmark, Box 2029, 52102 Falköping, tel 0515-15311, 63303.

Kassör: Margit Levi, Kåxöl, 38024 Pärby, tel 0480-92130.

0910/56677

STÅNDSKALL

TIDSKRIFT FÖR FÄLLEJÄGARE OCH SPELHUNDÄNNER

1980

Nr 4

Klubbens kommittéer

AVELSRAD

Finsk spets

Staffan Forsslund, Centralvägen 26, 81200 Storvik, tel 0290-11536 (sammankallande).
Stig Brännvall, Fack 11, 97030 Korpilombolo, tel 0977-10343.

Norrbottenspets

Ake Andersson, Satter, 97013 Hakkasbyn, tel 0975-41042.
Per-Alrik From, Granåsvägen 7, 92064 Tärnaby, tel 0954-10260,
sommarbostaden Rönnbäck 0954-25042.

Till avelstjänst

Finska spetsen SF Uch, S Uch, N Uch, Nordisk UCH Herra SF 11987 Q/77. Herra har med sin ringa ålder visat sin förmåga, redan jaktmeriterad i Finland och Sverige. Herra har en av Finlands förnämsta blodlinjer med ett flertal D CH i stamtavlan. En hanhund av mycket hög klass, utsökt mentalitet.

Funderar du på att planera en valpkull.

Ring eller skriv till
Karl-Erik Zetterqvist
Engelska vägen 20 B
97100 Malmberget
Tel. 0970-21388.

STÅNSKALL

ORGAN FÖR SPECIALKLUBBEN
FÖR FINSK SPETS
OCH NORRBOTTENSPETS

Nr 41980

LEDARE

Försök till våldförande

Sedan en hund diskvalificerats vid Skallkungtävlingen 1978, vilken åtgärd numera bedömts berättigad även av Svenska Kennelklubben, dess tävlingskommitté och disciplinnämnd, samt SFN frånsagt sig tidningen Jaktmarker och Fiskevattens pris (ett par manchettknappar) till Skallkungsvinnaren på grund av flera års trassel, har SFN utsatts för en rad ovederhäftiga angrepp i samma tidning. Det har fullkomligt grundlöst skrivits om "oreda, stigande spänningar i SFN, bortdrifning av Skallkungen" och liknande.

Det är fullt klart, att ägaren till den diskvalificerade hunden, som är medarbetare i J o F, använder tidningens utrymme som tummelplats icke bara för ohämdad reklam för sin egen uppfödning utan även för att söka skada SFN. Tidningens chefredaktör har vid ett par tillfällen uppmärksamats på dessa senare förhållanden utan att vilja göra något åt saken.

Den 25.7. 1980 inkom till SFN från J o F ett förslag till ett pris "Årets trädskällare". Den 6.8. 1980 erhöll tidningen ett svar, där SFN anhöll att tidningen skulle avvakta SFN:s styrelses ställningstagande vid sammanträdet den 5.10. 1980 i Bredbyn.

Samtidigt framhölls att de föreslagna reglerna i de flesta avseenden icke var förenliga med SFN:s intressen: Skallkungtävlingen — Svenska Mästerskapen borde kvarstå som SFN:s glansnummer. Att i reglerna jämställa Skallkungtiteln och

INNEHALL

- Ledare
- Skallkungtävlingen
- Landskampen
- Söps Minnestävling
- Vinginsamlingen 1979
- Bruno Toivonen, 75 år
- Från lokalklubbarna

OMSLAGSBILDEN

Fågeljägarens hemkomst.
Foto: Roger C Aström.

Redaktör och ansvarig utgivare:

Bernt Karlsson,
OBS! Ny adress.
Furtenbacksgård 6,
931 40 Skellefteå.
Tel 0910-11156.

STÅNSKALL utkommer med fyra nummer per år inklusive årsbok.
Prenumeration ingår i medlemskap i SFN.

Västerbottens Tryckeri AB - Skellefteå

Nordiskt Mästerskap med vinnaren av Kalottmästerskapen (en av SFN icke sanktionerad tävling) och Söpös Minne (jaktprov i Finland) och att som lika merit upptaga utställningspoäng från finska riksutställningen (men ej den svenska), att ackumulera gamla utställningsmeriter mm verkade mer än lovligt galet.

Sammanfattningsvis framhölls att reglerna verkade mer anpassade för finska hundar, men eftersom sådana icke fick delta, återstod knappast annat än att J o F:s medarbetare skrivit statuten för att passa hans egen hund.

Styrelsen beslöt även enhälligt den 5.10 1980 i Bredbyn att något som helst samarbete med J o F icke skulle komma ifråga; vare sig i tävlingen "Årets trädsköllare" eller i någon annan form.

Med fullkomlig nonchalans av denna anhängan att avbida styrelsens ställningstagande hade emellertid J o F redan före sammanträdet en stor uppslagen pålysning av tävlingen i sin tidning.

STYRELSEN

Björn Lundberg, Staffan Forsslund, Åke Andersson, Egon Grubbström, Bernt Karlsson, Bror Nilsson, Gerdt Laestander, Kjell Rosberg, Karl-Anders Svensson, Arne Åhs, Sven-Åke Axelsson.

Fotnot:

Jaktmarker & Fiskevattens pris till Årets Trädsköllare har enligt uppgift gått till Kronohovs Kim för 1980. Ägaren har dock vänligt men bestämt avböjt att ta emot priset ifråga...

Nästa nummer

Nästa nummer av Ståndskall beräknas utkomma den 20 februari och får den sedvanliga utformningen av resultatkatolog för året som gått, d v s 1980.

De som önskar medverka i tidningen bör ha inkommit med sitt material intill den 20 januari.

Vad som hänt är något fullkomligt unikt — en tidning tvingar sig hänsynslöst på en speciellklubb och dess medlemmar med i högsta grad smutsigt uppsåt.

Att uppsåtet omfattar att en enskild person skriver regler, som skall passa den egna hunden, är av underordnad betydelse i förhållande till syftet att ta glansen från Skallkungtävlingen och försöket att vrida hundägarnas intressen från SFN:s egen verksamhet.

Det har väckt berättigad uppmärksamhet bland medlemmarna. Flera av ägararna till landets mest framstående skällande fågelhundar har spontant meddelat att de icke avser att låna sig till denna hantering.

Styrelsen kan inte stillatigande låta SFN köras över.

Styrelsen uppmanar alla medlemmar att bojkotta inte bara tävlingen utan tidningen Jaktmarker och Fiskevatten överhuvudtaget!

Årsmöte

SFN Västerbotten kallar medlemmarna till årsmöte på Malå hotell lördagen den 28 februari, klockan 14.00. Sedvanliga årsmötesförhandlingar, kaffe och bildvisning från Landskampen mm.

Välkomna!

Styrelsen

Skallkungfinalen

På Mo och Domsjöes härliga jaktmarker utanför Bredbyn gick den 14:e upplagen av Skallkungfinalen.

Som värd stod den nya lokalklubben Västernorrland-Jämtland och förläggningen var ordnad på Sagagården i Bredbyn, som är ordföranden Egon Lundgrens hemort.

Färdvägen ut till provområdena var mellan två och fyra mil. Fågeltillgången får anses bra, ja, kanske rent av idealisk. Om dock nu som alltid en del hundar fick för få och andra kanske för många fåglar. Vid lördagens prov konstaterades 51 fåglar och vid söndagens 65, vilket ger ett snitt på 4,5 fåglar per prov för de båda dagarna.

Lördagens morgon bjöd på mulet, nollgradigt väder med hård vind och stigande dagstemperatur medan söndagens väder var något mildare med åtta grader och något svagare vind.

— Lagt kort ligger, sade Riksklubbens ordförande Björn Lundberg vid lördagskvällens supé, när Röjbackens Sampo, ägare Bengt Gillstedt, Torsby, vid dagens prov presterat 88 poäng.

— I morgon kommer jag att ge "järnet", replikerade Bertil Holmström, Lycksele. Och visst gav Finnskallets Satu, titelförsvaren, "järnet" under söndagen. Det blev 81 poäng och en säker andraplats.

Till sist vill jag få tacka alla domare, som rakt igenom gjorde ett mycket gott arbete, samt alla hundägare för det glada och trevliga sätt på vilket ni genomförde Skallkungtävlingen 1980.

FOLKE FREDRIKSSON
provledare

Röjbackens Sampo i särklass

av BERNT KARLSSON

1980 års Skallkungtävling i Bredbyn i Västernorrland går till historien som den kanske högklassigaste, jämnaste och mest välarrangerade i SFN:s historia. Därtill oviss och spännande. Särskilt som den också gällde som landskampsuttagning. Som tävling betraktat menade förstas många att finalen var avgjord i och med att Röjbackens Sampo efter första dagens prov återvände med hela 88 poäng. Sampo hade också verkligen gjort ett drömprov. Först ett fullt jobb på en tjädertupp, sedan ett fullt jobb sånär som på förföljandet på en tjäderhöna. Därefter — och fortfarande innan halva provtiden gått tillända — två fulla jobb på en ny tjädertupp plus en höna. Där fattades visserligen förföljandet på hönan, men vad betydde det när hunden fick förnyat skall på båda fåglarna. Med bara fyra konstaterade fåglar rasade förstas poängen iväg, så att det till slut blev ett av de bästa prov som överhuvudtaget gjorts i SFN:s historia.

Stort hopp

Bakom Sampo blev det ett stort hopp ner till tvåan efter inledningsdagen. Först på 74 poäng — men ändå snubblande nära en elitklassetta — återfanns hemmahoppet Laika, Egon Lundgrens nygamla tik. Laika bekräftade därmed att hennes elitklassetta i Lycksele helgen innan inte var någon tillfällighet.

Laika gjorde sina poäng på tre fåglar, två tjädertuppar och en tjäderhöna och fick förnyat skall på ena tuppen. Men på jaktprov får man inte ha otur! Ena tjädertuppen behagade

endast sitta 7 minuter och 40 sekunder och därmed blev kvarhållandet endast nöjaktigt. 20 sekunder till och andra elitklassettan hade suttit där ...

På tredje plats efter första dagen låg en av favoriterna, Björn Lundbergs Toga, som i Bredbyn avverkade sin femte (!) Skallkungfinal. Toga hade 55 poäng och ledde därmed klungan. Men det var förstås ett resultat som låg väsentligt under hennes normala nivå. Fåglarna hade inte suttit och med sju konstaterade, däribland en hel tjäderkull, i protokollet hjälpte det föga att Toga avslutade sitt prov med ett fullt arbete på en tjäderhöna.

Finna marker

Provmarkerna som upplåtits av Mo och Domsjö AB blev för alla en mycket angenäm upplevelse. Efter gemensam utfärd på morgonen med vägvisaren Rune Rytterstedts hjälp och med utförliga kartor i händerna, hade provgrupperna inga som helst svårigheter att hitta sina områden. För säkerhets skulla var också alla områden skyltade. Härvidlag rådde en närmast perfekt ordning.

Terrängen var mycket omväxlande, och inget område kunde klassas som typisk orrmark eller tjädermark, vilket lätt kan bli fallet när 13 hundar ska beredas plats i skogen. Här fanns en blandning av allt: hyggen, ungskog, gammelskog, medelålders skog, tallskog, granskog, bäckdrog, berg, hedar ... Ja, en fullständig mosaik av våra vanligaste skogstyper — och därtill väl besatta med fågel!

Om provmarkerna och fågeltillgången var bra så lämnade emellertid vädret en del övrigt att önska. Nere i byn var det klockan sex på morgonen på lördagen nära noll grader, vindstilla och gråmulet med dimma. Alltså ganska bra väder. Men de betydligt högre belägna provmarkerna, cirka tre mil bort, bjöd på helt andra betingelser. Här var det högre i tak och blåste en frisk till hård sydlig vind. Den hårda vinden var också till stort men för somliga hundar.

Vid lördagskvällens supé dryftades förstås dagens prov och ordföranden Björn Lundberg menade i sitt middagstal att "lagt kort nog ligger", syftande på Röjbackens Sampo och Bengt Gillstedt. I detta instämde bl a titelförsvaren Bertil Holmström med Finnskallets Satu, men lovade att för sin del "ge järnet" inför söndagens omgång.

Två CACIT-vinnare

Och Finnskallets Satu gav verkligen järnet. Kom tillbaka från skogen med hela 81 poäng och ett strålandet första pris. Därmed hade plötsligt Skallkungtävlingen, som utlysts som internationellt prov båda dagarna — fått två CACIT-vinnare.

Satu inledde sitt prov med ett fullt arbete på en tjädertupp, hade sedan ett skall med felmarkering på en tjäderhöna. Flick därefter tag i en tjädertupp, som han tog igen två gånger och fick ett berömvärt förnyat skall på. Provet avslutades med arbeten på två tjäderhönor.

Kvarhållande och markering gav inte så mycket, men hittar man fem av sex fåglar och har fem fulla förföljanden så skjuter ändå poängen iväg. I förtjänstpoäng hade Satu 83 men fick vidkännas avdrag för ett falskt skall och ett tillfälligt lämnande.

Med Satus prov var ställningen i toppen klar. Men hur skulle det gå med platserna närmast toppduon? Vilka två hundar skulle få göra Sampo och Satu sällskap i landslaget?

Vid sammanräkningen visade det sig att Laika behållit tredjeplatsen med sina 74 poäng från lördagsprovet. Sedan blev det knivskarpt ...

Upplösningen blev emellertid inte helt oväntad. Röjbackens Saku kom visserligen in med nio konstaterade fåglar men hans prov höll ändå 74 poäng och tålde även 3 poäng avdrag för ett definitivt lämnande. 71 poäng var nämligen vad som behövdes för att fjärdeplatsen skulle bli hans före Carina Öhman Akka, som slutade på 70.

Saku hade gjort tre fulla arbeten på en tjädertupp och två tjäderhönor. Därutöver två fulla arbeten på ytterligare en tjädertupp och en höna, sånär som på förföljandena. På tjäderhönan bara en minut och på tuppen ett lämnande av skallet. Här satt ytterligare en elitklassetta mycket löst.

Akkas prov var inte dåligt det heller. Akka hade skall på tre tjäderhönor, men tyvärr satt bara en full tid och därmed blev det bara ett berömligt kvarhållande.

Otur

Efter Akka inkom Mirka och norrbottenspetsen Akes Rulle på 67 respektive 64 poäng. Röjbackens Sampo åstadkom i pålitlig stil 60 poäng och Ukkos Zilva 59. Zilva hade en hel del otur. Hon hade tre i det närmaste fulla arbeten men på väg fram till skallen stötte provgruppen så mycket fågel att hon till slut fick 12 stycken i protokollet. Och sånt har man inte råd med i en Skallkungfinal.

Favoriten Toga lyckades inte heller andra dagen. Fåglarna satt inte. Gerdt Laestanders Tessy tycker inte om att åka och gjorde sig inte själv någon rättvisa. Först mot slutet av söndagsprovet fick hon till ett normalt sök men mer än 55 poäng blev det inte.

Två unga öppenklasshundar hade tagit sig till finalen. Det var norrbottenspetsen Bonita och finnspetsen Kille. Att de skulle blanda sig i toppstriden hade ingen begärt eller väntat, men båda fick i alla fall bevisa att de kan skälla fågel och gick till pris.

Nordiske Mästaren 1978, Snobben från Tärnaby, ställde inte upp alldeles utan aspirationer. Sture Persson hade en klar uttalad målsättning att försöka kvala in i landslaget och förvara sin titel. Men Snobben har inte haft lyckan tidigare i år och inte heller på Skallkungtävlingen. Första dagen bara ett fågelarbete och samma öde rönt honom under söndagen.

Söndagsprovet bjöd på bättre väder än första dagen. Några plusgrader, mulet och svag vind. Resultaten förbättrades också överlag.

Sammantaget kunde provledaren Folke Fredriksson redovisa en mycket fin prislista: två elitklassettor och samtliga hundar på pris.

Vid den efterföljande prisutdelningen på förlägningsplatsen Saga-gården tackade ordföranden Björn Lundberg provledaren, hundägarna och domarna. Ettan, tvåan och trean fick pokaler i nysilver och samtliga hundägare och domare plaketter. Priserna hade skänkts av Jaktjournalen.

Skallkungar genom åren

1967 Tornedalens Ukko	87 p	Äg Rune Samuelsson, Gällivare.
1968 Metsämiehen Anu	84 p	Äg Ruth o Rune Samuelsson, Gällivare.
1969 Fenno Lukas	80 p	Äg Tore Sjöberg, Mockfjärd.
1970 Aljo Teri	85 p	Äg Henry Karlsson, Holmsund.
1971 Dolly	89 p	Äg K-G Ekroos, Skinnskatteberg.
1972 Ukkos Rippe	85 p	Äg Kjell Rosberg, Sorsele.
1973 Raija	65 p	Äg Kurt Öhlund, Tväråselet.
1974 Raija	75 p	Äg Kurt Öhlund, Tväråselet.
1975 Siriklin Sippi	67 p	Äg K-G Ekroos, Skinnskatteberg.
1976 Ukkos Penu	70 p	Äg Stig Brännvall, Hakkasbyn.
1977 Ukkos Penu	78 p	Äg Stig Brännvall, Hakkasbyn.
1978 Nappe	79 p	Äg Nils Öhman, Haparanda.
1979 Finnskallets Satu	76 p	Äg Bertil Holmström, Lycksele.

Skallkung 1980

Röjbackens Sampo S 00479/75

e Siriklin Sippl u Röjbackens Sirpa ue
Raivon Jaska.
Lokalklubb: Mellansverige.
Kvalificering: 72/2.
Uppfödare: Karl-Gustav Ekroos,
Skinskatteberg.
Ägare: Bengt Gillstedt, Torsby.
Poäng: 88. *Pris:* 1:a.

Siffrorna efter rubriken "kvalificering" anger hundens kvalpoäng samt placering i egna lokalklubbens rankinglista. "V" anger att hunden tagit en vakansplats.

2:a

Finnskallets Satu S 20661/74

e Metsämiehen Penu u Finnskallets Tessa
ue Tornedalens Ukko.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: titelförsvarare.
Uppfödare: Anna-Lisa och Fredrik
Olofsson, Storuman.
Ägare: Bertil Holmström, Lycksele.
Poäng: 81. *Pris:* 1:a.

3:a

Laika S 31296/79

e Fenno Esko u Diva ue Freidstahills Yki.
Lokalklubb: Västernorrland/Jämtland.
Kvalificering: 60/2.
Uppfödare: Rolf Danielsson, Norrflärke.
Ägare: Egon Lundgren, Bredbyn.
Poäng: 74. *Pris:* 2:a.

4:a

Röjbackens Saku S 64631/76

e Siriklin Sippi u Röjbackens Sirpa ue
Raivon Jaska.
Lokalklubb: Övre Norrbotten.
Kvalificering: 78/1.
Uppfödare: Karl-Gustav Ekroos,
Skinskatteberg.
Ägare: Tolvo Ruotsalainen, Kiruna.
Poäng: 71. *Pris:* 2:a.

5:a Akka S 4876/77

e Nappe u Dolly ue Seipiön Hupl.
Lokalklubb: Nedre Norrbotten.
Kvalificering: 69/2.
Uppfödare: Torkel Lundkvist, Rognäs.
Ågare: Carina Öhman, Piteå.
Poäng: 70. *Pris:* 2:a.

8:a Ukkos Zilva S 58285/73

e Tjädermarkens Peni u Ukkos Marja ue
 Ukkos Penu.
Lokalklubb: Övre Norrbotten.
Kvalificering: 54/4.
Uppfödare: Ruth och Rune Samuelsson,
 Gällivare.
Ågare: Stig Brännvall, Korpiombolo.
Poäng: 59. *Pris:* 3:e.

6:a Mirka S 20806/75

e Ukkos Rippe u Fenno Hessa ue Manu.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: 78/1.
Uppfödare: Sven Hammarstedt, Dorotea.
Ågare: Kjell Rosberg, Sorsele.
Poäng: 67. *Pris:* 2:a.

9:a Toga S 24579/74

e Metsämiehen Penu u Ukkos Pia ue
 Tornedalens Ukko.
Lokalklubb: Mellansverige.
Kvalificering: 82/1.
Uppfödare: Ingemar Granström, Boden.
Ågare: Björn Lundberg, Bollnäs.
Poäng: 55. *Pris:* 3:e.

7:a Akes Rulle S 8043/76 (norrbotenspets)

e Akes Raj u Akes Tina ue Akes Tuff.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: 66/2.
Uppfödare: Åke Samuelsson, Lahmajärvi.
Ågare: Rolf Lundgren, Malå.
Poäng: 64. *Pris:* 2:a.

10:a Tessy S 9306/75

e Kero u Metsämiehen Tepsu ue Toni.
Lokalklubb: Nedre Norrbotten.
Kvalificering: 83/1.
Uppfödare: Gerdt Laestander, Arvidsjaur.
Ågare: ds.
Poäng: 55. *Pris:* 3:e.

11:a Kille S 57911/77

e Urbergets Dixl u Netta ue Manu.
Lokalklubb: Västernorrland/Jämtland.
Kvalificering: 60/1.
Uppfödare: Per-Göran Johansson, Ånge.
Ågare: Kalle Westerlund, Ånge.
Poäng: 49. Pris: 3:e.

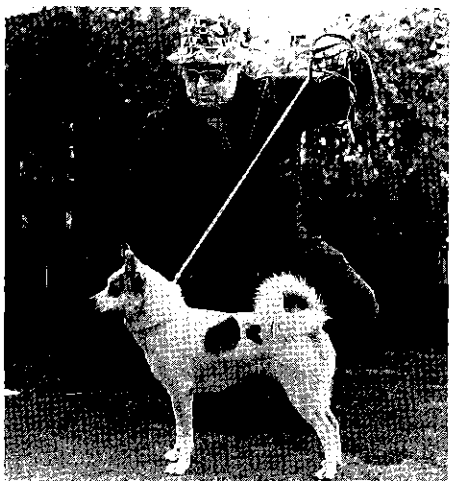
12:a Snobben S 17534/75 (norrbotenspets)

e Nalle u Akes Tana ue Nippe.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: 66/IV.
Uppfödare: P-A Frohm, Tärnaby.
Ågare: Sture Persson, Tärnaby.
Poäng: 49. Pris: 3:e.

13:e Bonita S 22379/79 (norrbotenspets)

e Tjibas Quick u Pia ue Tarras.
Lokalklubb: Sydsverige.
Kvalificering: 60/1.
Uppfödare: A-B och S-A Axelsson, Björbo.
Ågare: ds.
Poäng: 49. Pris: 3:e.

Bäst

Röjbackens Sampo 88 poäng är bra — men inte bäst. 1974 skällde Ukkos Rippe ihop samma poängsumma på jaktprov i Arvidsjaur. Ändå värre var Dolly (K-G Ekroos) som 1971 noterade 89 poäng. Samma toppresultat hade emellertid också Tornedalens Ukko (Rune Samuelsson) på sin tid.

Att notera: Dolly = mormor till Röjbackens Sampo. Tornedalens Ukko = far till Ukkos Rippe.

Applet faller ...

Yngst

Bonita S 22379/79 är den yngsta norrbottenspets som deltagit i en Skallkungtävling. Bonita är född den 8 februari 1979. Hon kvalade in i kraft av en öppenklassetta i Strömsund den 21 september, alltså bara drygt 17 månader gammal.

Ännu ett strå vassare än Bonita är dock Björn Lundbergs Toga. Hon deltog i Skallkungtävlingen första gången endast 15 månader gammal ...

Krängligast

Skallkungfinalens bronsmedaljör — Laika — kan visa upp en bakgrund som inte så illa stämmer med sagan om Askungen. Egon Lungren köpte henne nämligen inte från början som "äkta" finnspets. Papper saknades. Men efter ett otroligt dedektivarbete lyckades Egon fixa fram registreringshandlingarna. I sista omgången hängde det på några gamla veterinärintyg om att den och den hunden inte hade några testikelfel.

I registreringsnumret står det 79 för Laika. Men det var då Egon fick allt klart. I verkligheten är Laika fem år.

SKALLKUNGTÄVLINGEN
BREDBYN 4-5/10 1980

Hundarnas prestationer (bästa-prov) i tabellform:

Namn	Funna fåglar	Antal skall	Antal kvarh.	Antal mark.	Antal följ.	Antal förn.sk.	S:a poäng	2:a prov poäng
Röjbackens Sampo	4	6+0	5+1	6+0	2+1	1+1	88	60
Finnskallets Satu	5	5+0	1+1	2+0	5+0	1+0	81	54
Laika	3	4+0	0+1	2+0	3+0	0+1	74	37
Röjbackens Saku	5	5+0	5+0	5+0	4+1	0+0	71	52
Akka	2	2+0	1+0	2+0	3+1	0+0	70	48
Mirka	3	2+0	1+1	2+0	1+0	0+0	67	13
Akes Rulle	2	2+0	2+0	2+0	1+0	0+0	64	24
Ukkos Silva	4	4+0	3+0	3+0	3+0	0+0	59	49
Toga	3	1+0	1+0	1+0	3+0	0+0	55	54
Tessy	3	3+0	0+0	1+0	1+0	0+0	55	9
Kille	1	1+0	1+0	1+0	2+0	0+0	49	47
Snobben	1	1+0	1+0	1+0	0+1	0+0	49	35
Bonita	1	1+0	1+0	1+0	0+1	0+0	49	17

Finsk storseger i landskampen

av BERNT KARLSSON

— Nog förstod jag att hunden hade chans till en tätplacering, men aldrig hade jag ändå trott att han skulle vinna.

Överöst av plaketter, pokaler och nyttopriser samt applåderad, gratulerad och dunkad i ryggen försökte ändå den 30-årige Heikki Miettinen från Rautavaara att förhålla sig så lugn som omständigheterna tillät, sedan hans sexårige hanhund Arttu utropats som Landskampsvinnare och Nordisk Mästare 1980.

Arttus insats bejublades betydligt mer av Heikkis kamrater och en mycket nöjd Juho Perttola förklarade framt:

— Det hade blivit landssorg om vi även förlorat den här landskampen, för ett bättre lag har vi aldrig ställt på benen.

Samma sak var emellertid att säga även om svenska laget. Det har i alla fall aldrig tidigare hänt att ett landslag bestått av idel 1:a pristagare i elitklass, varav tre jaktchampions.

Med tur och skicklighet har Sverige hemfört landskamperna under hela 70-talet. Men ju fler segrar, desto närmare kommer förlusten. Och den finska överlägsenheten var denna gång förkrossande.

Endast Röjbackens Saku lyckades spränga den finska kvartetten och knep fjärdeplatsen. Men före sig hade han förutom Arttu både fjolårets Skallkung Tievän Lissu samt veteranen Lappi, vars 73-årige ägare Pentti Sjöberg från Lahti nu gjorde sin andra landskamp. Lappi och Pentti var som bekant med även i Arvidsjaur för två år sedan.

Femman var årets finska Skallkung Tepl och sedan radade övriga svenskarna upp sig: Laika, Finnskallets Satu och Röjbackens Sampo.

Låga poäng

Poäng- och prismässigt blev landskampen en tämligen medioker föreställning. Endast Arttu lyckades nå ett förstapris med minsta möjliga marginal. Men de dåliga resultaten får helt och hållet tillskrivas de yttre omständigheterna. Vädrets makter stod sannerligen inte arrangörerna bi.

□ Svenska laget: fr v Röjbackens Saku (Toivo Ruotsalainen), Laika (Egon Lundgren), Finnskallets Satu (Bertil Holmström) och Röjbackens Sampo (Bengt Gillstedt).

På väg mot Vehkalahti fick de svenska deltagarna åka i snigelfart bakom plogbilar och vägskrapor, som var i färd med att röja upp efter ett mycket ymnigt snöfall. Under fredagen övergick snön till regn, som dock så småningom upphörde. Istället tilltog vinden. Framme i Turkia noterades höga snöplogkanter och omkring en halv meter djup, tung sursnö. I det läget andades ändå det svenska laget fortfarande optimism, eftersom föret ansågs passa de stora och fysiskt starka svenska hanhundarna. Men...

Under natten mojnade vinden och temperaturen började falla. På morgonen var det minusgrader och så hård skare att den bar lätta tikar men brast för hanhundarna! Samtidigt var det förstås ett ytterst otjänligt före överhuvudtaget att idka jaktprov i och redan på förhand var det givet att det skulle bli en ytterst svår uppgift, inte bara för hundarna utan också för domarna, att kunna utföra några observationer utan att skrämja fåglarna. Det kraschade och brakade för varje steg i snön.

Miss av Toivo

Vinnande Arttus fågelarbeten var ett fullt skall (10 minuter) på tjäder samt ytterligare två kortare skall. Sedan var det ganska medelmåttiga prestationer överlag och mellan andra och femte hund skilde endast fyra poäng. Noteras här bör att Röjbackens Saku fick ett skall avbrutet. Toivo själv berättar:

— Jag trodde hunden skällde järpe, så jag var inte tillräckligt försiktig och skrämde. Det var orrar!

Där rök med säkerhet en "medalj". Kanske rentav chansen till en topplacering.

Laika hade bara ett kort skall på en tjädertupp. Finnskallets Satu arbetade i huvudsak med älg och Röjbackens Sampo hade bara en konstaterad fågel totalt efter full provtid inklusive förlängning. Och inget skall...

Slutresultatet i lagtävlingen, där de tre främsta hundarna inräknas, blev naturligtvis en förkrossande finsk seger. Siffrorna skrevs till 213-162.

Fint arrangemang

Landskampen arrangerades av Kaakon Kennel-Kerho RY och landskampsvärd var Juhani Kotonen, som tillika är redaktör för Pystykorva. Överdomare var Jaakko Simolinna, som kring sig samlat en mycket namnkunnig domarstab. Landskampshundarna dömdes av idel överdomare!

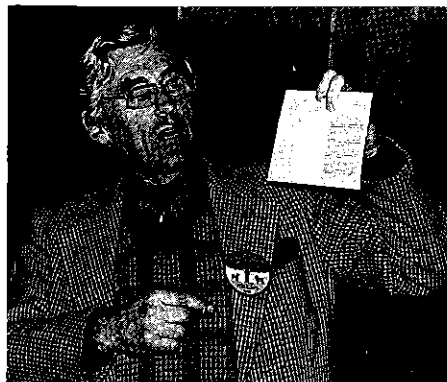
□ Finska laget: fr v Tievän Lissu (Pentti Keski-Korpela), Arttu (Heikki Miettinen), Tepl (Juhani Nieminen) och Lappi (Pentti Sjöberg).

Förläggingsplats var Lintukoto sommarkoloni och den yttre ramen kring arrangemangen var som vanligt i Finland helt perfekt. På den punkten, om inte annat, har vi svenskar ännu mycket att lära.

För att göra Landskampsresan extra "lönsam" hade samtliga svenska hundar även anmälts till söndagens internationella prov på samma plats med Raimo Karvonen som överdomare.

Till denna dag inträdde ännu en väderförändring. Natten mot söndagen inträdde ett mäktigt blidvader och på söndagsmorgonen var det hela sex plusgrader. Även nu blev resultaten medelmåttiga. Finska landskampsreserven Karri, ägare Sulo Immonen, Pieksamäki, var den ende som fick till det någorlunda och tog söndagens enda förstapris med cacit på 76 poäng.

Bäste svensk blev Røjbackens Sampo. Sjunde hund med 52 "pinnar".

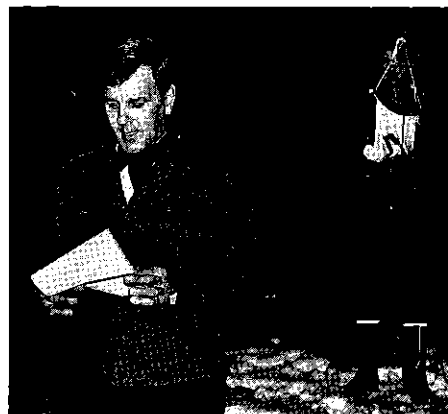

□ Jaakko Simolin var ett utmärkt val som överdomare för svenskt vidkommande, eftersom den gode Jaakko även talar utmärkt svenska.

Foto: Bernt Karlsson.

□ Så ser han ut — 1980 års Nordiske Mästare Arttu, en sexårig son till Aljo Nörr-Pelle. Arttu är finsk jaktchampion och var trea i årets Skallkungtävling. Ägare: Heikki Miettinen, Rautavaara. Foto: Bernt Karlsson.

□ Landskampens Invigningstal hölls av Juhani Kotonen. Sedan följde flagghissning och presentation av hundarna i strålkastarsken ute i det fria.

Foto: Bernt Karlsson.

Resultat:

	Poäng	Pris
1. Arttu SF 9699H/74 Ägare: Heikki Miettinen, Rautavaara Domare: Matti Joenpolvi	76	1:a
2. Tievan Lissu SF 15938R/74 Ägare: Pentti Keski-Korpela, Kokkola Domare: Matti Saastamainen	69	2:a
3. Lappi SF 19430/71 Ägare: Pentti Sjöberg, Lahti Domare: Jorma Ängeslevä	67	2:a
4. Røjbackens Saku 64631/76 Ägare: Toivo Ruotsalainen, Kiruna Domare: Taisto Collanus	67	2:a
5. Tepi SF 9933F/72 Ägare: Juhani Nieminen, Seinäjoki Domare: Erkki Uutela	65	2:a
6. Lalka 31296/79 Ägare: Egon Lundgren, Bredbyn Domare: Aimo Toriseva	53	3:e
7. Finnskallets Satu 20661/74 Ägare: Bertil Holmström, Lycksele Domare: Risto Tuomainen	40	0
8. Røjbackens Sampo 479/75 Ägare: Bengt Gillstedt, Torsby Domare: Harry Pirkkola	24	0

Våra Nordiska Mästare

Den första Landskampen hölls i Finland 1967. Finska laget vann med siffrorna 193-120.

Året därpå hölls Landskampen i Sverige och svenska laget vann med 187-115.

1969 års Landskamp hölls i Kankaanpää och vanns av Finland med 193-140.

1970-1978 års Landskamper har vunnits av Sverige.

Följande hundar har blivit Nordiska Mästare under åren:

1967 SF DCH Rippe, äg T Vääänen, Finland.

1968 Sappo, äg O Risberg, Gällivare.

1969 SF DCH Viri, äg J Kiiskinen, Finland.

1970 Ukkos Laika, äg Kjell Hedman, Lycksele.

1972 Ukkos Rippe, äg Kjell Rosberg, Sorsele.

1974 Ukkos Perro, äg Hans Sjölund, Laka-träsk.

1976 Nappe, äg Nils Öhman, Haparanda.

1978 Snobben (nobs), äg Sture Persson, Tärnaby.

Mycket väsen — men ingen ull

Det bör icke undanhållas Ståndskalls läsare att den definitiva punkten nu satts för Skallkungtävlingen 1978 i Ajaure.

Rune Samuelsson hade till SFN:s styrelse, till Svenska Kennelklubbens Disciplinnämnd i tur och ordning yrkat att uteslutningen av hans hund skulle hävas; då frågan om uteslutning inte fanns på dagordningen, då någon protest inte fanns, då styrelsen var jävig, då andra än styrelseledamöter fick närvara vid mötet, då lottning icke skett vid andra kvalificeringsprov, då styrelsens uttagningsregler stred mot ett tidigare årsmötesbeslut, då det stred mot föreningslagen och då beslutet stred mot "god SKK-anda".

Samuelsson yrkade vidare; att Gällivareprovet skulle godkännas i efterhand, att Nils Öhmans Nappe skulle diskvalificeras, att Gert Laestanders Tessy skulle diskvalificeras, att Sture Perssons Snobben skulle diskvalificeras, att Hans Westerlund skulle straffas, att Egon Grubbström skulle straffas samt att "lämpliga åtgärder vidtoges" mot SFN och dess ordförande.

När nu Svenska Kennelklubbens Disciplinnämnd den 11.6.1980 som sista instans fattat följande beslut:

Disciplinnämnden lämnar Rune Samuelssons anmälan utan åtgärd.

Ueckholm som ovan

Lennart Pontén *Adolf Hamilton* *Gilbert Björnehammar*

Lennart Pontén

Adolf Hamilton

Gilbert Björnehammar

Tommy Iseskog

Thomas Rosendahl

kan konstateras att Samuelsson icke ens fått ett rätt, vilket måste betecknas som en usel utdelning på så många försök.

Därmed lägges locket på en tråkig affär, som visar att en enda man kan virvla upp otroligt med damm och välla många besvär bara han är någorlunda skrivkunnig.

BJÖRN LUNDBERG

Kronohovs Kim vann Söpös

av BERNT KARLSSON

Den nioåriga kämpe Kronohovs Kim visade även i år att han är otroligt svårstoppad, så snart han kommer över på finska sidan Bottenviken. När den femte upplagan av Söpös minnestävling den 8-9 november avgjordes i Kalajoki var Kronohovs Kim helt suverän. Låg efter första dagen tvåa med 78 poäng efter Kirre (80) men gjorde andra dagen ett ryck som ingen kunde följa. 89 poäng och ett sjusårdeles starkt förstapris! Därtill CACIT på kuppen.

Kronohovs Kim har deltagit i alla Söpös minnestävlingar, alltså fem stycken, men aldrig varit sämre än femma. Sannerligen en prestation.

Ändå höll släkten på att bli värst för Kim. Hans son Remu — fjolårets stjärnskott i Finland — gjorde nämligen även han ett strålande andra prov, men fick nöja sig med 86 poäng. Det var för Remu som vann Söpös minne i fjol.

Hur gick det då för de övriga svenskarna? Ja, både Ukkos Ukko J:r och Rönjbackens Sampo klarade sina ettor, men ingen av de övriga fick till något prov av normal styrkeklass. Närmast ettan var sannolikt Akes Rulle, det fattades bara ett finande så hade saken varit klar. Därmed hade Akes Rulle varit svensk och finsk jaktchampion. Nu blir det att ta nya tag nästa höst.

En trevlig överraskning i öppen klass var Roger C Aströms Kaksi, denne blott 17 månader gamle son till Ukkos Rippe inledde med 71 poäng och ett första pris. Trots att Söpös Minne går som tvådagarsprov räknas emellertid bara det bästa provet, och Kaksi nödgades därför starta i öppen klass andra dagen. Då bekräftade han sin etta genom att justera resultatet till 73 poäng. Bl a genom sammanlagt 51 minuters ståndskall på orre.

□ Från invigningen av Söpös Minnes. Bernt Karlsson t v överlämnar SFN:s vandringspris till bäste finske hund till tävlingsledaren Aimo Kerola. T h Bengt Bjurström.

Som vanligt var provet perfekt arrangerat, med utmärkt tävlinsledning och ett dignande prisbord.

Provmarkerna, som i Kalajoki inte har många likheter med vad vi är vana här hemma, var överlag mycket fågelrika, men ända inträffade att några hundar fick förlängda prov. Vädret var hyggligt båda dagarna, men mot slutet av andra dagens prov började det blåsa och snöa.

RESULTAT:

Elitklass

1. Kronohovs Kim, äg Tore Johansson, Tallsjö	89 poäng - 1:a pris
	CACIT
2. Remu, äg Seppo Hantula	86 poäng — 1:a pris
3. Likka, äg Silvo Hautmamäki	85 poäng — 1:a pris
4. Lexan Saku, äg Keijo Hannu	84 poäng — 1:a pris
5. Nalli, äg Väinö Huhtakangas	82 poäng — 1:a pris
6. Kirre, äg Jorma Angelevä	80 poäng — 1:a pris
7. Ukkos Ukko J., äg Ruth & Rune Samuelsson	79 poäng — 1:a pris
8. Rönbackens Sampo, äg Bengt Gillstedt	75 poäng — 1:a pris
9. Tievan Lissu, äg Pentti Keski-Korpela	72 poäng — 2:a pris
10. Tomi, äg Tauno Ojala	72 poäng — 2:a pris
12. Rönbackens Saku, äg Toivo Ruotsalainen	65 poäng — 2:a pris
13. Mirka, äg Kjell Rosberg	65 poäng — 2:a pris
14. Kiannan Kulo, äg Bengt Bjurström	63 poäng — 2:a pris
15. Rajakirakka Jeppe, äg Raimo Markkanen	56 poäng — 3:e pris
16. Sanna, äg Tore Strandgård	43 poäng — 0 pris

Norrbottenspetsar

1. Åkes Rulle, äg Rolf Lundgren	73 poäng — 2:a pris
2. Silva, äg P-A Frohm	68 poäng — 2:a pris

Öppen klass

1. Kaksi, äg Roger C Åström	73 poäng — 1:a pris
2. Jura, äg Ahti Lunki	47 poäng — 3:e pris

□ Svenska vikingar i österled, närmare bestämt samlade vid slagfältet i Oravals från 1808-09 års krig, fr v Bengt Bjurström och Kiannan Kulo, P-A Frohm och Silva, Rolf Lundgren och Åkes Rulle, Kjell Rosberg med Kaksi och Mirka samt Bengt Gillstedt med Rönbackens Sampo.

Foto: Bernt Karlsson.

□ Bruno Toivonen med sina fina hundar: dubbelchampion Raikon Poikka SF 14561/71 närmast och dubbelchampion Nana SF 17519/74.

Foto: Bernt Karlsson.

Bruno Toivonen, 75 år

av BERNT KARLSSON

Den 10 oktober i år fyllde major Bruno Toivonen från Savitaipale 75 år. Bruno, som var en av Finska spetshundklubbens pionjärer, tarvar knappast någon utförligare presentation i sitt hemland. Därtill är han alltför väl känd. Däremot har han aldrig presenterats i vår tidning, och det är denna brist som nu ska rättas till. Det passar särskilt väl i anslutning till hans högtidsdag.

Redan på 40-talet invaldes den entusiastiske majoren i Finska spetshundklubbens styrelse och var med om att lägga grunden till dagens omfattande jaktprovsverksamhet. Alltsedan den tiden har Bruno också startat sina hundar på jaktprov och utställningar. Han mest kända champions torde vara Pirre, Raiko och Raikon Poikka samt tikarna Mira, Mimi, Raikon Sissi och Nana.

I mindre skala har Bruno även ägnat sig åt uppfödning av finsk spets. Hans Raikon kennel har blivit ett kvalitetsbegrepp.

Bruno Toivonen har också gjort sin organisation många andra tjänster. Han var bl a en av initiativtagarna till den första landskampen och Nordiska Mästerskapet. Hans insatser saknar troligen motsvarande inom Finska spetshundklubben.

Spetshundvännerna i Sverige gratulerar Bruno Toivonen på hans högtidsdag och önskar att han länge ännu kan fortsätta sitt arbete till den finska spetsens fromma.

Aldersfördelning bland skogshöns skjutna i norra Sverige jaktåret 1979/80

Insamlingen av Vingar från Skogshöns (VIS) genomfördes för tredje gången under jaktåret 1979/80. Den syftar till att beskriva skogshönsens föryngringsframgång under olika år i olika delar av norra Sverige. Efter åldersbestämning av insända vingar beräknas föryngringsframgången som andelen ungfågel av det totala jaktutbytet.

Insamling

Inför jaktens början hösten 1979 skickades ett upprop ut om vinginsamling i de fyra norrlänen. Detta sändes direkt, dels till de jägare som tidigare sänt in vingar, dels till ytterligare ett antal enskilda jägare respektive kontaktpersoner, till jaktvårdsområden, jaktklubbar mm samt till medlemmar i "Svenska Vorstehklubben" respektive "Specialklubben för finsk spets och norrbottenspets".

Upprop eller påminnelse om insamlingen gjordes även via jakt-, hund- och lokaltidningar. En extra påminnelse om insamlingen gjordes dessutom under jaktsåsongen genom direkta kontakter eller telefonsamtal med drygt 200 av uppsatsemottagarna.

Rapporteringens omfattning

Sammanlagt bidrog 183 jägare (via 121 rapportörer) med vingar från skogshöns skjutna i Z-, Y-, AC- och BD-län under jaktåret 1979/80. Liksom året innan var antalet jägare och rapportörer som sände in material klart lägre i Z- och Y-län än i AC- och BD-län, trots en kraftig minskning i de senare länen (Tabell 1).

Vingmaterial har även insänts av jägare från ytterligare ett par län. Trots detta välvilliga intresse, så kan inte vinginsamlingen utökas av ekonomiska skäl. VIS-projektet har drivits praktiskt taget helt ideellt från starten och krafterna måste nu i stället satsas på att skapa en starkt förbättrad ekonomi för vinginsamlingens nuvarande omfattning.

Materialets omfattning

Av drygt 900 insända vingar från Z-, Y-, AC- och BD-län har mindre än 1% uteslutits från bearbetning. De har då varit förstörda och omöjliga att åldersbestämma eller ofullständigt märkta (utan uppgift om både skottplats och skytt).

Bland de användbara vingarna var 241 från tjäder, 202 från orre, 227 från järpe och 243 från dalripa. Dessa vingars fördelning på kön och ålder redovisas länsvis i tabell 2.

Vingarnas fördelning på skottplatser

De insända vingarnas fördelning på skottplatser (= 5 x 5-milsrutor) framgår av figur 1. Jämfört med 1978/79 minskade antalet insända vingar från huvuddelen av rutorna. Nedgången var mycket kraftig i nordöstra delen av BD-län. Inom ett större sammanhängande område i södra delen av Y-län och i angränsande delar av Z-län ökade dock antalet insända vingar klart (jfr Hörnfeldt 1979).

Aldersfördelning

Andelen ungfågel i det insända materialet redovisas som genomsnittsvärden för respektive län i tabell 3. Observera att andelen ungfåglar närmast är ett mått på kullarnas överlevnad och inte på hur bra fågeltillgången är!

Andelen unga **tjädor** var 46% i Z-län, 59% i Y-län, 48% i AC-län och 46% i BD-län. Föryngringsframgången förbättrades därmed klart jämfört med 1978, utom i BD-län där den försämrades. Vid jämförelse med finska undersökningar tyder värdena på medelgod föryngring i Y-län men på ganska dålig föryngring i övriga län. Både Helminen (1963) och Rajala (1974) fann nämligen ett genomsnittsvärde på 55% ungfågel för tjäder.

Orren visade 71% ungfågel i Z-län, 51% i Y-län, 55% i AC-län och 65% i BD-län. Även för den förbättrades föryngringen jämfört med föregående år, utom i BD-län. Föryngringsframgången får anses som ungefär medelgod i Y-län och AC-län och som mycket bra i Z-län och BD-län, då Helminen respektive Rajala angav 58% respektive 53% som medelvärde för flera år.

Andelen unga **järpar** var 36% i Z-län, 47% i Y-län, 49% i AC-län och 52% i BD-län. Föryngringen förbättrades således över hela området jämfört med året innan. Tyvärr har jag dock inte funnit något jämförelsematerial för järpe i litteraturen.

För **dalripans** del var andelen ungfågel 33% i Z-län, 50% i Y-län (mycket osäkert värde då endast 2 vingar sänts in), 29% i AC-län och 38% i BD-län. Föryngringsframgången var mycket dålig och mycket sämre än 1978 i hela området. Vid fleråriga undersökningar i Norge fann Myrberget (1975) som lägst cirka 43% unga dalripor.

Föryngringen kan naturligtvis variera starkt så vidsträckt områden som respektive län utgör. För att belysa detta redovisas andelen unga skogshöns från olika 5 x 5-milsrutor i figur 2.

Om man sätter 50% ungfågel som nedre gräns, kan man grovt förenklat säga att: **Den bästa föryngringen under 1979 skedde en bit upp längs Tornedalen och längs större delen av kusten i Norr- och Västerbotten, i södra delen av Y-län och närmast angränsande delar av Z-län samt strax nedanför fjällkedjan i AC-län och sydligaste delen av BD-län.** Den mest drastiska skillnaden jämfört med 1978 var den **mycket försämrade föryngringen i nordligaste delen av BD-län** (jfr Hörnfeldt 1979).

TACK!

Jag vill gärna tacka länsjaktvårdsföreningarna i Z-, Y-, AC- och BD-län, "Specialklubben för finsk spets och norrbottenspets", "Svenska Vorstehklubben" samt alla jägare och rapportörer för ett givande samarbete vid genomförandet av VIS 1979/80. Jag hoppas på er medverkan även i fortsättningen och att intresset ska bli ännu bättre, särskilt i områden med svag rapportering (jämför figur 1!).

Ett tack riktas också till Bengt-Göran Carlsson, Jan-Erik Johansson och Ola Löfgren, som hjälpt till vid åldersbestämningen och bokföringen av vingar.

Glöm inte vinginsamlingen!

Birger Hörnfeldt
Inst. f. ekologisk zoologi
Umeå Universitet
90187 UMEÅ
tel. 090/140907 eller
090/63232 (bostad)

Litteratur

Den som är intresserad av att läsa om hur man åldersbestämmer vingar eller om resultat från tidigare föryngringsundersökningar kan gå vidare med hjälp av nedanstående litteraturhänvisningar. De flesta av uppsatserna bör gå att beställa genom större bibliotek.

Helminen, M. 1963. Composition of the Finnish populations of capercaillie, *Tetrao urogallus*, and black grouse, *Lyrurus tetrix*, in the autumns of 1952-61, as revealed by a study of wings. — Paper on Game research 23, 1-124.

Hörnfeldt, B. 1978a. Alders- och könsfördelning bland skogshöns skjutna i Västerbottens län 1977/78. — Viltnytt (8), 11-16.

- 1978b. Alders- och könsfördelning bland skogshöns skjutna i Västerbottens län jaktåret 1977/78. Från hav till fjäll 2, 21-25.

- 1979. Alders- och könsfördelning bland skogshöns i norra Sverige jaktåret 78/79. Svenska Vorsteh (4), 6-12.

Koskimies, J. 1956. Aldersbestämning av hönsfåglar med ledning av vingpennornas utseende. — Viltrevy 1, 158-161.

Myrberget, S. 1975. Aldersbestämmelser av ryper. — Naturen 99, 99-103.

Rajala, P. 1974. The structure and reproduction of Finnish populations of capercaillie, *Tetrao urogallus*, and black grouse, *Lyrurus tetrix*, on the basis of late summer census data from 1963-66. — Finnish Game Research 35, 1-51.

Stenman, O. & Helminen, M. 1974. Aging method for hazel grouse (*Tetrastes bonasia*) based on wings. — Suomen Riista 25, 90-96.

LÄN	JÄGARE			RAPPORTÖRER		
	77/78	78/79	79/80	77/78	78/79	79/80
Z		23	27		18	16
Y		22	25		12	18
AC	135	140	69	64	85	50
BD		125	62		52	37
Z,Y						
AC,BD	135	310	183	64	167	121

TABELL 1

Antal jägare och rapportörer som sänt in vingar från Z-, Y-, AC- resp. BD-län olika jaktår.

	Z-län			Y-län			AC-län			BD-län		
	unga	gamla	totalt	unga	gamla	totalt	unga	gamla	totalt	unga	gamla	totalt
Tjäder, tuppar	10	10	20	14	10	24	27	20	47	16	22	38
, hönor	8	11	19	8	5	13	20	30	50	15	15	30
, totalt	18	21	39	22	15	37	47	50	97	31	37	68
Orre, tuppar	11	3	14	14	15	29	20	21	41	12	9	21
, hönor	19	9	28	11	9	20	19	11	30	14	5	19
, totalt	30	12	42	25	24	49	39	32	71	26	14	40
Järpe, totalt	9	16	25	20	23	43	38	40	78	42	39	81
Dalripa, totalt	13	26	39	1	1	2	17	41	58	54	90	144
Skogshöns, totalt	70	75	145	68	63	131	141	163	304	153	180	333

TABELL 2

Insända vingars fördelning på art, kön och ålder för Z-, Y-, AC- resp. BD-län under jaktåret 1979/80.

Årsmöte

SFN Nedre Norrbotten håller årsmöte i Arvidsjaur lördagen den 31 januari 1981 klockan 16.00. Lokal: hotell Laponia.

Anmälan till supén göres till: Gunnar Andersson, tel. 0960-10447, senast den 21 januari 1981. Pris: cirka 75:— kr.

Styrelsen

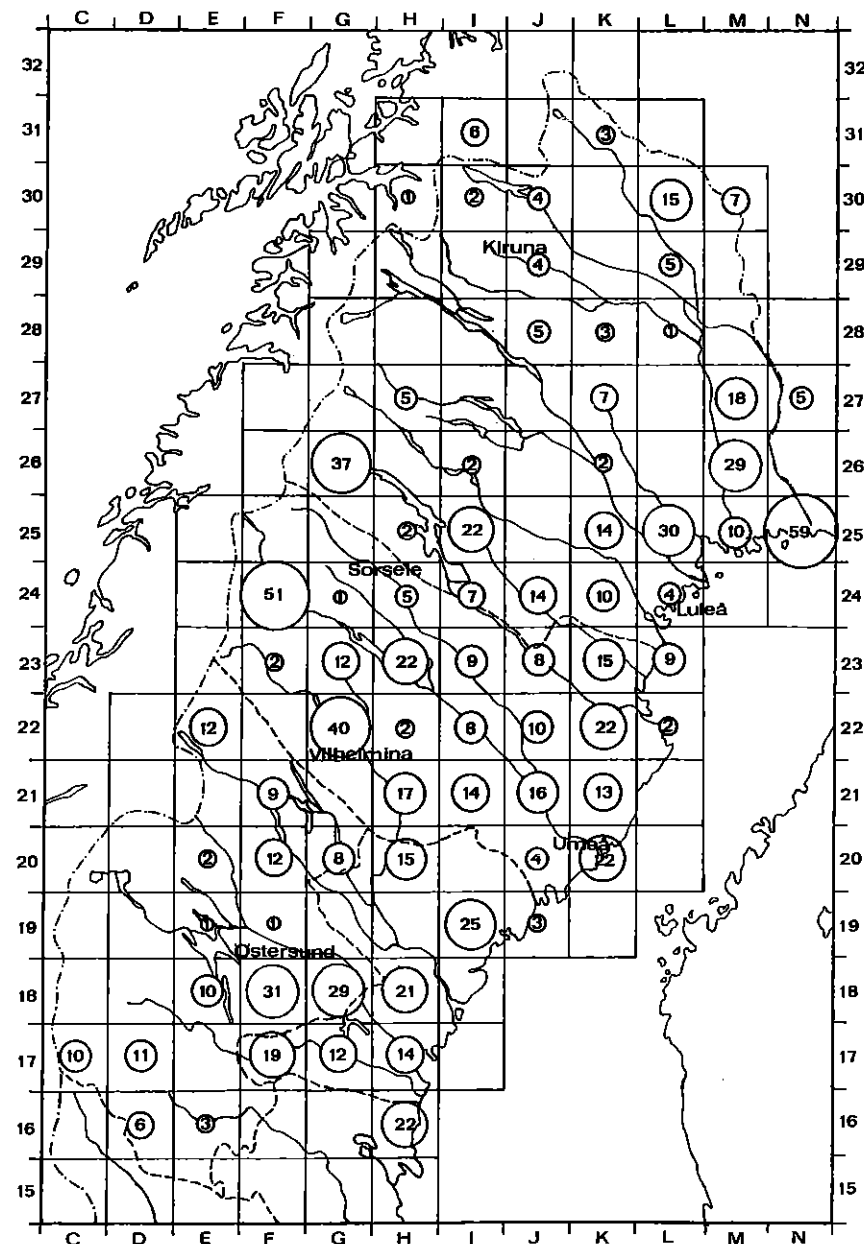
Resultat från utlandet

Tönsberg, Norge 11/10

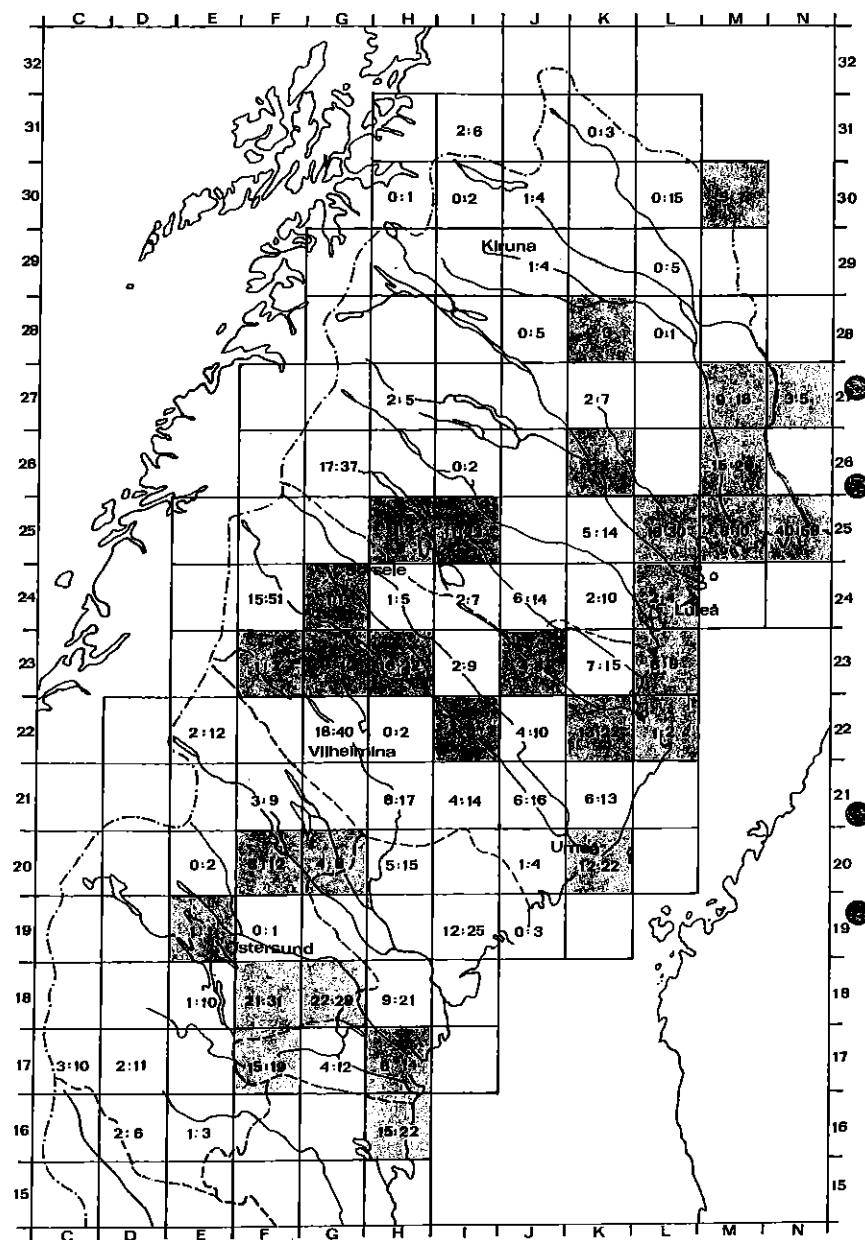
Röjbackens Sampo S 479/75, äg Bengt Gillstedt, Torsby 1 ak, 1 vk, cert, 1 bhkl, Cacib, Bir.

Arendal, Norge 19/4

Röjbackens Tejo S 20972/78, äg Gösta Widlöf och Helena Olofsdotter, Järfälla 1 ökl, cert, Bir, cacib.

Figur 1. Antalet insända skogshönsvingar fördelade på skottplats (= 5 x 5-milsrutor) i Z-, Y-, AC- och BD-län. Jaktåret 1979/80.

Figur 2. Aldersfördelning bland skogshöns (alla arter sammantaget) inom Z-, Y-, AC- och BD-län, enligt insända vingar från jaktåret 1979/80. Antal ungfåglar av totala antalet rapporterade fåglar redovisas för olika 5 x 5-milsrutor (från rutan 221 rapporterades t.ex. 4 unga av totalt 8 skogshöns). Rutor med minst 50% ungfågel är skuggade.

Svenskättling vann i Finland

Vid Vasa kenneldistrikts mästerskap för skällande fågelhundar segrade en av Tallsjöhundens Kronohovs Kims avkommor, nämligen finnspestiken Netta, ägare Karl-Johan Dahlbacka, Kronoby. Provet, som samtidigt var uttagning till Skallkungtävlingen, var oerhört jämnt. Fyra hundar kom på samma poäng. Det rena och säkra arbetet avgjorde placeringarna. Provet hade samlat sju elitklass- och fem öppenklasshundar. Fågeltillgången var god men orrarna var i flockar. En sådan flock träffade den ende svenske deltagande hunden, Kronohovs Kim, ägare Tore Johansson, Tallsjö. Hunden hade över en timmes arbete med flocken men det räknas i enlighet med de finska provreglerna ändå endast som en skall-möjlighet och ett skall.

Resultat, elitklass:

1. Netta, äg K-J Dahlbacka, Kronoby	75 poäng 1:a pris
2. Toni, äg Matti Jokela, Jakobstad	75 poäng 1:a pris
3. Rika, äg Helge Kytölä, Närpes	75 poäng 1:a pris
4. Sessan, äg Helge Kytölä, Närpes	75 poäng 1:a pris
5. Kronohovs Kim, äg Tore Johansson, Tallsjö	69 poäng 2:a pris
6. Rekku, äg Martin Emtö, Jakobstad	66 poäng 2:a pris
7. Rölbackens Jack, äg Tom Rönnlund, Malax	55 poäng 3:e pris

Öppen klass:

1. Julia, äg Hans Grägg, Jakobstad	80 poäng 1:a pris
2. Reppumiehen Jeri, äg Leif Nyman, Närpes	72 poäng 1:a pris
3. Urheil-Pennan Sissi, äg Jörgen Sundqvist, Jakobstad	70 poäng 1:a pris
4. Lina, äg Göran Öhman, Nykarleby	70 poäng 1:a pris
5. Tessu, äg Henrik Strömberg, Larsmo	65 poäng 2:a pris

Årsmöte

SFN sydsvenska lokalklubben håller årsmöte

lördagen den 17/1-1981

å hotell Skillingehus kl. 12.00.

Ärenden:

sedvanliga årsmötesförhandlingar.

Alla medlemmar hälsas välkomna.

Inkvartering kan ordnas å hotell Skillingehus efter förbeställning.

Utställning

I samband med årsmötet hålles årets första utställning
för skällande fågelhundar och älghundar på

Östra lägerhyddan A 6 skjutfält i Skillingaryd

söndagen den 18/1-1981 kl. 10.00.

OBS! Bedömningen sker inomhus. Domare: Sven Classon.

Anmälan till Bengt Bergmark, Box 2029, 521 02 Falköping.

Tel. 0515-153 11 eller 633 03.

SFN SYDSVERIGE

Finsk Skallkung

Resultat av finska Skallkungtävlingen:

1. Tepi, äg Juhani Nieminen,
Seinäjoki	83 poäng 1 ekl
2. Tievan Lissu, äg Pentti Keski-
Korpela, Kokkola	81 poäng 1 ekl
3. Arttu, äg Heikki Miettinen,
Rautavaara	80 poäng 1 ekl
4. Jysky, äg Tapani Ollila,
Pudasjärvi	79 poäng 1 ekl
5. Lappi, äg Pentti Sjöberg,
Lahti	75 poäng 1 ekl
6. Karri, äg Sulo Immonen,
Haapaskoski	72 poäng 2 ekl
7. Mimi, äg Eero Niskanen,
Kajani	70 poäng 2 ekl
8. Netta, äg Karl-Johan Dahl-
backa, Kruunupyä	69 poäng 2 ekl
9. Taru, äg Eino Storlöpare,
Tornio	68 poäng 2 ekl
10. Rajakrakka Jeppe, äg Raimo
Markkanen, Helsinki	66 poäng 2 ekl
11. Renna, äg Juhani Tanska,
Onkamaa	66 poäng 2 ekl
12. Joka Likka, äg Lella Nikan-
der, Nummela	65 poäng 2 ekl
13. Rex, äg Tiina och Taru
Kinnunen, Joensuu	65 poäng 2 ekl
14. Klannan Sysi, äg Risto och
Kauko Pirola, Salo	65 poäng 2 ekl

□ Finska Skallkungen 1980: Tepi SF 9933F/72, ägare Juhani Nieminen, Seinäjoki.

Foto: Bernt Karlsson.

15. Kiho Tino, äg Kalevi Inha,
Kulju	59 poäng 3 ekl
16. Urri, äg Veijo Palmen,
Pittijärvi	58 poäng 3 ekl
17. Remu, äg Seppo Hantula,
Ylivieska	53 poäng 3 ekl
18. Urhellu-Pennan Jura,
Aarne Aho, Uurainen	38 poäng 0 ekl

Från lokalklubbarna

Mellansverige

av ARNE AHS

□ Intet är som väntans tider. Det är nu, i skrivande stund bara 9 månader kvar till dagen D — 1 sept. Under tiden kan man lämpligen äta t o m frysboxarna, vilka enligt vanligtvis välunderrättade källor är välfyllda. Detta om något är bevis för att årets föryngring varit den bästa på länge. Från en del håll har hörts uttalanden som att så mycket fågel har de inte sett sen 30-talet, då som bekant tjäderflockarna gick och betade på havreåkrarna (citat ur insändare i Svensk Jakt) i vissa trakter. De fick väl inte plats i skogen.

Det är bara att beklaga att jakttiden är så snålt tilltagen. Det bästa sättet att få en ändring till stånd är att så många som möjligt protesterar mot denna diskriminering av en jägargrupp och försöker påverka beslutsfattarna att få en ändring till stånd.

Således jägarbröder och systrar i Värmlands, Kopparbergs m fl län. Fatta pennan och skriv motioner till respektive Länsjaktvårdsförbund om en förlängning av fågeljakten med förslagsvis oktober månad. Detta är ett rättvisekrav som vi måste hålla på.

□ Nu räcker det inte med att skriva motioner, man måste även ha stöd för desamma i styrelsen för Jaktvårdsförbundet samt inte minst på årsmötet. Alltså påverka er jägaromgivning med argument som: det orimliga i nu gällande jakttider hare 5,5 mån, rådjur 3,5, fågel 1,3, att alla är överens om att normal jakt inte har någon betydelse för småviltstammarna, norrlandslänens jakttider o s v. Som sagt fatta pennan och skriv innan tåget går.

□ Så raskt över till det instrument som människan p g a sin ofullkomlighet måst anlita för en någorlunda framgångsrik jakt — hunden. Hunden är enligt mitt sätt att se på saken till för jakten och inte tvärtom. För att få fram lämpliga individer att föra jaktblodet vidare har jaktprov skapats, vilket helt naturligt lett fram till utmärkelser av olika slag.

Först som sist: Bengt Gillstedt och hans hund Sampo är att gratulera till att ha erövrat landets högsta utmärkelse — Skallkungtiteln.

□ Fågeltillgången har vid alla elitproven varit god, kanske alltför bra för att vara idealisk. När tjäder och orrkullarna sitter så tätt som i Malung kan man som hundförare hålla sig för skrätt. Hundens prestation ställs ju som bekant i relation till antalet konstaterade fåglar. Glädjande är att nya ansikten dyker upp på jaktproven. För första gången i lokalklubbens historia ställde en norsk hund upp på våra jaktprov. Kanhända att titeln Nordisk Mästare så småningom kan bli relevant. I Norge har man för övrigt i vissa områden 3 mån jakttid på fågel.

□ Ur kommande verksamhet kan nämnas att i samband med utställning och årsmöte i Falun 21 och 22 mars kommer en teorikurs för jaktprovsdomare att anordnas. Som vanligt är även etablerade domare välkomna att delta. Kanske kan då tas upp till diskussion förslag till ändring av vissa gällande bedömningar i reglerna. Inget är så bra att det inte kan bli bättre.

Innan dess skall julgröt och julskinka avnjutas av både hund och husse (matte). Ordet motionera kan således sägas vara aktuellt från flera synvinklar.

Alltså för den egen, hundens och jaktens skull MOTIONERA!

God Jul och Gott Nytt År!

Västernorrland - Jämtland

av ENAR ASPHOLM

□ För stora delar av inlandet inom Angermanland och Jämtland tog barmarksperioden 1980 tvärt slut den 17-18 oktober. I sydvästjämtland föll t ex på några nattimmar bortåt 30 cm snö. Kung Bore fortsatte att visa dåligt hösthumör och klädde strax före månadsskiftet till med ytterligare en par decimeter snö och lade därmed för oviss tid framåt, ordentligt på locket för både älg och småviltjakt.

□ Den tidiga vintern hindrar naturligtvis även jaktproven genom att de fågeljägare, som planerat att gå öppenklassprov med sina hundar efter jaktsäsongen, får svårigheter på grund av snödjupet. För vår lokalklubb var dock det fastställda jaktprovsprogrammet avslutat i och med Skallkungfinalen i Bredbyn den 4-5 oktober. Dessförinnan höll lokalklubben ett tvådagarsprov i Strömsund den 20-21 september där klubbens domarkår, med benäget bistånd av provledaren Folke Fredriksson, Lycksele och Sven Ake Axelsson, Björbo, genomförde 16 jaktprov med nio hundar.

□ Glädjande vid jakt och jaktprov denna höst har varit den goda fågeltillgången. Lokalt har tillgången på orre och tjäderfågel varit så god, att man kan anta att föregående års kullar av någon orsak klarat vinteröverlevnaden bättre än en del tidigare år och därmed gynnsamt påverkat fågelstammarnas storlek på många håll inom lokalklubbens område. Måtte trenden hålla i sig några år ...

□ För de medlemmar, som är intresserade av hundutställningar, kan meddelas att klubbens utställningskommitté tagit ordentligt tag i problematiken kring hundutställningar. Om allt går som planerat så rullar Olle Hedin/Folke Söderberg och co igång klubbens hundutställningsprogram 1981 genom att i samverkan med Y-läns Stövare- och Älghundklubbar arrangera utställning för bl a finsk spets och norrbottenspets i en utställning i Örnsköldsvik den 8 februari.

Fortsättning på utställningsverksamheten följer sedan genom att vår klubb arrangerar Riksutställningen i samband med Riksklubbens årsmöte på Hallstaberget i Sollefteå andra veckoslutete i april 1981.

□ De klubbmedlemmar, som är intresserade att ställa ut sina hundar i Ö-vik den 8 februari eller i Sollefteå den 12 april kan kontakta Folke Söderberg, Björna, telefon 0662/24091, om det gäller utställningen på Hallstaberget i Sollefteå.

Om klubbmedlemmarnas intresse motiverar fler utställningar än de ovan redovisade kan utställningskommittén arrangera ytterligare en utställning förlagd till Kramfors sista veckohelgen i maj 1981. För detta arrangemang finns i dagsläget emellertid en del oklarheter, bl a år domarefrågan inte löst, varför vi när det gäller detta arrangemang får återkomma i kommande nummer av Ståndskall.

□ Utställningskommittén har verkligen gripit tag i sin uppgift med stor entusiasm och det är bara att hoppas att Du, som medlem och hundägare, utnyttjar möjligheten att visa upp Din hund i utställningsringen och därmed ger kommittén underlag för planering av hundutställningar kommande år.

HUNDUTSTÄLLNING

S F N Övre Norrbotten anordnar utställning för Finsk spets
och Norrbottenspets

*lördagen den 21 mars -81
på Nunisvara i Gällivare*

Besiktning 9.30

Bedömning 10.00

Domare Antero Kerkelä, Finland

Anmälningsavgift 75:— kr alla klasser

Anmälan senast den 8 mars till Börje Vennström 97013 Hakkasbyn,

Tel 0975-10054 efter kl 17.00 vardagar

Anmälningsavgiften betalas på utställningsplatsen.

Årsmöte

S F N Övre Norrbotten inbjuder till årsmöte samma dag

den 21 mars 1981 kl. 14.00

efter utställningen

Lokal Nunisvara

Dagordning Sedvanliga årsmötesförhandlingar

Styrelsen

Finnspetsvalpar ○

väntas den 7-8 januari efter Kirre-sonen Kille. Kille är ett och ett halvt år och har 2:a ökl på jaktprov. Moder till valparna är Tessy S 9306/75 (Kero-Metsämiehen Tepsu) som i år tagit 1:a ökl på jaktprov i Sverige. För närmare upplysningar: kontakta Gerdt Laestander, Box 494, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-11301.

Finnspetsvalpar ○

födda den 29 november efter S & SF JCH Finnskallets Satu S 20661/74 undan Rika SF 21949P/79. Rika, som är fallen efter SF DCH Repe SF 119696/77 tog 2:a ökl på jaktprov vid 13 månaders ålder. Hänvändelse till Bertil Holmström, Granitvägen 13, 92100 Lycksele, tel 0950-12983.

Finnspetsvalpar ○

födda i mitten av december. Moder Seita S 20615 (Kronohovs Kim-Anu). Fader en ung avkomma till Netta (äg Karl-Johan Dahlbacka, Kronoby). Netta är en syster till Remu (äg Seppo Hantula, Yllvieska) och alltså en dotter till Kronohovs Kim. Parningen utgör därmed linjeavel på Kronohovs Kim och dennes moder, Neli av Ödmark, trefaldig finsk Skallkung. Intresserade kan kontakta Kjell Hedman, Tuvträsk, 92100 Lycksele, tel 0950-28022.

- Båda föräldrarna är jaktprovsmästerade.
- Avelsrådet har rekommenderat täckhund.

Efter höstens myckna slit i skogen och i och med tillskapandet av detta fjärde och därmed sista nummer av Ståndskall under 1980, ämnar redaktören dra sig något tillbaka och avnjuta julhelgens frid i hemmets käll, eder alla tillönskandes
EN GOD JUL och ett riktigt GOTT NYTT ÅR!

Foto: Roger C Åström